

CO MI DALA ŠKOLA

Co mi dala škola? To je velmi zapeklitá otázka. Školu navštěvujeme již 9 let a jsme o hodně chytřejší než před ní.

Když jsme nastupovali do první třídy, byli jsme vystrašení co nás tu čeká, protože nikdo moc nevěděl do čeho jdeme, naštěstí nám byl přidělen pan učitel Duma, kterého jsme si hned oblíbili. První třída nám dala to nejzákladnější, učili jsme se počítat, číst a psát. Za to bychom měli být vděční, jelikož ne každému člověku na této planetě je to umožněno. Od této asi tak do třetí třídy se ještě praktikovalo rčení: škola hrou.

Druhou třídou nás stále doprovázel pan učitel Duma a bylo dobré, že jsme si nemuseli zvykat na jiného třídního učitele, protože jako malí jsme ještě neměli takové dobré přizpůsobivé schopnosti.

Ovšem ve třetí třídě nastala změna, našim třídním učitelem nebyl pan učitel Duma, ale paní učitelka Teplá. Byli jsme už starší a tak nám zvykání netrvalo tak dlouho. Naše vztahy mezi spolužáky se postupem času stále zlepšovali a nás se stávali čím dál větší kamarádi.

Ve čtvrté třídě se nějaké velké změny nekonaly, jen někdo vyrostl o centimetr a někdo třeba o pět.

V páté třídě jsme byli na rozhraní mezi nižším a vyšším stupněm, ovšem cítili jsme se už jako ti „větší“.

Šestá třída už ale byla takovou tou „zlomovou“ třídou. Patřili jsme na vyšší stupeň. Jako třídní učitelka nám byla přidělena paní učitelka Maloulová, která nám zůstala až do deváté třídy a lepší třídní učitelku jsme si ani přát nemohli. Spousta žáků v ní vidí svůj vzor.

V sedmé třídě to bylo podobné jak teď žádné změny se nekonaly, jediné tak že naše kamarádství se stále prohlubovalo a jsou mezi námi opravdu silné přátelské vztahy. Nikdo nezapomene na naše výlety s paní učitelkou, které jsou plné vtipných zážitků. Mnoho z nás se hlásí na střední školy, jiní na učiliště a všichni pevně doufáme, že se dostaneme, kam chceme. Už jsme na prahu dospělosti a od ukončení školní docházky nás každý bude brát za „velké“. Pro osm z nás nám dala škola také první zkušenosti s předtančením na plese, což bylo dalším krůčkem k dospělosti. Když se to celé shrne, tak nám škola dala 9 let plných příjemných i méně příjemných zážitků, mnoho zkušeností do života, naučila nás improvizace, která je v dnešním světě tolik důležitá, a zodpovědnosti. Všem se nám bude po základní škole i po kolektivu stýskat, ale začne naše další etapa života, tentokrát už ovšem na středních školách.

Napsaly: Lucie Navrátilová a Nikola Slatinská